

Geheugen

Om een zwarte bladzijde terug in te kleuren,
moet je die eerst onthullen.

In België was Frans de taal van de kolonie,
maar het zijn Vlaamse priesters die de koloniale talen hebben uitgeschreven.

In Nederland heb je Indonesië en andere kolonies waar te weinig over is gekend.

Heeft het theater een deur,
die open genoeg is om 'vergeten' stemmen
terug open te ontvangen?

Het draait niet om onschuld en schuld.
Het draait om kunst.

Elke verhaal moet verteld worden,
en niet elk verhaal is jouw verhaal.

Schrijvers moeten durven prikken
in het collectief geheugen en zien
wat eruit komt. MAAR..

Ik of jij zijn niet de eerste die proberen
schrijven, performen en delen.

Iedere schrijver wil nieuwe verhalen vertellen, nieuwe perspectieven opzoeken.
Toch vertelt niet iedere schrijver met z'n blik. Soms schrijven we doelloos in stereotypen.
Vaak omdat we te weinig weten en soms omdat het cool is.

Alleen over het heden verhalen
beperkt wat je kan vertellen.
Je laten inspireren door de wereld
en de samenleving lijkt normaal.
Alleen is het vanzelfsprekende is niet altijd waar.

Leven we echt samen..
In een samenleving, waarin we het collectief geheugen negeren?

Artistieke vrijheid is goed,
maar is die vrijheid niet selectief?
Zijn er genoeg gedeelde kansen, ruimtes?

Het verleden is te verhalen.
Mag iedereen die verhalen?

Bestaat er een 'juiste' verteller voor elk verhaal?
Krijgt elke verteller dezelfde aandacht?

Meer stemmen betekent meer verhalen,
andere stijlen en nieuwe blikken.

Tegelijk geeft het ook toegang tot
nieuwe verhalen die je kan leren kennen,
bestuderen en die je misschien inspireren.

Kijken we als schrijvers genoeg
naar wie er ontbreekt in de zalen
die wij betreden?

Ik, als zwarte man, kan vandaag
openlijk zeggen dat hier vandaag
mensen ontbreken.

Horen mijn wortels
thuis in het Nederlandstalig theater?

We delen een collectief geheugen.
Hoe gesplitst we ook leven.

Om een zwarte bladzijde terug in te kleuren,
moet je die eerst onthullen.

Snap je?

Ik heb vandaag geleerd dat;

“Overzeese geschiedenis is vaderlandse
geschiedenis.”

Verandering is onvermijdelijk,
wie dat niet ziet of eraan meewerkt
zal niets nieuws meer kunnen vertellen.

De geschiedenis leert ons dat de mensen
aan de marge altijd verschuiven.

Wie stilstaat gaat niet vooruit.